

ΕΤΟΣ 74ον

4 Ιανουαρίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 1 (3788)

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΑΙ Η ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Ἡ σημερινή Εὐαγγελική περικοπή ἀναφέρεται στό ἔργο πού ἐκλήθη ἀπό τόν Θεό νά ἐπιτελέσει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, τό ὅποιο πρῶτιστα συνίστατο στήν προετοιμασία, τήν καλλιέργεια τῶν ἀνθρώπων γιά νά ἀποδεχθοῦν τό ἄγγελμα τῆς ἐρχόμενης Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ὡς ἐκ τούτου, ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος στήν ὡς ἄνω περικοπή παραθέτει δύο πολύ σημαντικά χωρία ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη πού χαρακτηρίζουν τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο καί περιγράφουν τό ἔργο του: «Στέλνω», λέει ὁ προφήτης Μαλαχίας, «τόν ἀγγελιαφόρο μου πρίν ἀπό ἐσένα, γιά νά προετοιμάσει τόν δρόμο σου» (Μαλ. 3,1). Ὁ ἀγγελιαφόρος αὐτός, ὁ κήρυκας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Καί τό ἐπόμενο χωρίο συνδέεται ἄμεσα μέ τό προηγούμενο: «Μιά φωνή, λέει ὁ προφήτης Ἡσαΐας, βροντοφωνάζει στήν ἔρημο: ἐτοιμάστε τόν δρόμο γιά τόν Κύριο, ἰσιώστε τά μονοπάτια νά περάσει» (Ἠσ. 40,3). Πρόκειται γιά τό κήρυγμα μετανοίας τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, βυθισμένος μέσα στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, λουσμένος ἀπό τό φῶς τῆς πίστεως, παραδομένος στήν ἄσκηση, τήν νηστεία καί τήν προσευχή, φοροῦσε ἐνδύματα ἀπό τρίχες καμήλου, δερμάτινη ζώνη στήν μέση του καί τρεφόταν μέ ἀκρίδες, δηλαδή τρυ-

ΟΛΟΨΥΧΑ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΟ 2026 ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ,
ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ ΕΛΠΙΔΟΣ, ΑΣΤΕΙΡΕΥΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ *ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ*,
ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ ΑΓΑΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΤΙΣΗ!

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. α' 1-8)

Ὁ Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς Προφήταις· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε λέγων· Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

φερές κορυφές αὐτοφυῶν φυτῶν τῆς ἐρήμου, καὶ μέλι ἄγριο πού παρήγετο ἀπὸ ἄγριες μέλισσες.

Ἡ ταπεινοφροσύνη ὡς τρόπος διακονίας

Βεβαίως, καθοριστικῆς σημασίας γιὰ τὴν διακονία του στὴν προετοιμασία τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου, ὑπῆρξε, ἐκτός ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, ἡ βαθεΐα του ταπεινοφροσύνη, περιεκτικὴ καὶ θεμελιώδης ἀρετὴ, δεδομένου ὅτι ἄνθρωπος πού δὲν ζεῖ μέ ταπεινοφροσύνη δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπιστευθεῖ τὸν Θεό καὶ νὰ τὸν διακονήσῃ ἀνιδιοτελῶς. Ἀναλογικῶς, δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρει οὐσιαστικὴ διακονία καὶ στὸν συνάνθρωπο καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴ καὶ τὸ εὐαγγελικὸ ἦθος πού προτείνει ἡ Ἐκκλησία. Ὁ ἐγωϊστὴς κηρύσσει συνήθως τὸν ἑαυτό του· εἶναι κτητικὸς καὶ χειριστικὸς· φίλαυτος καὶ ματαιόφρων.

Ἡ ταπεινοφροσύνη ὡς μίμηση Θεοῦ

Ὁ Ἰωάννης ὁμολογεῖ τὸ μεγαλεῖο τῆς θεότητος τοῦ Κυρίου καὶ ἐπισημαίνει ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος νὰ σκύψῃ καὶ νὰ λύσει τὸ λουρί τῶν ὑποδημάτων τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό τὸ ἦθος μᾶς διδάσκει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἐνεδύθη τὴν ταπείνωση, προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ τὴν ἔνωσε μέ τὴν θεότητά Του, ὥστε κάθε ἓνας πού πιστεύει σὲ Αὐτόν νὰ μὴ χαθεῖ ἀλλὰ νὰ ἔχει ζωὴ αἰώνιο (Ἰωάν. 3,15). Ὁ Θεός μας εἶναι Θεὸς ταπεινώσεως. Ζώνεται τὸ λέντιο, τὴν ποδιά τοῦ ὑπηρέτη, ὅπως ἔκανε

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἡ ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἔχει ὡς ἐξῆς: Ὅπως εἶναι γραμμένο στὰ βιβλία τῶν προφητῶν· «Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελιάφορό μου νὰ πορεύεται μπροστά σου κι αὐτός θά προετοιμάσει τὸν δρόμο σου, πού ἐκτείνεται ἐμπρός σου. Ἡ φωνὴ του θά ἀκούγεται στὴν ἔρημο, ἐτοιμάστε τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου, κάνετε ἴσια τὰ μονοπάτια γιὰ νὰ περάσει»· ἐφανίσθηκε ὁ Ἰωάννης στὴν ἔρημο, ὅταν βάπτιζε καὶ κήρυττε τὸ βάπτισμα ὡς ἔνδειξη μετανοίας, πρὸς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. Καὶ πῆγαιναν σέ αὐτόν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ ὅλη τὴν περιοχὴ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀρκετοὶ Ἱεροσολυμίτες, καὶ ὅλοι βαπτίζονταν ἀπὸ αὐτόν στὸν Ἰορδάνη ποταμό καὶ συγχρόνως ἐξομολογοῦνταν τὶς ἁμαρτίες τους. Ὁ Ἰωάννης εἶχε ἔνδυμα ἀπὸ τρίχες καμήλας καὶ δερμάτινη ζώνη γύρω ἀπὸ τὴ μέση του, ἔτρωγε ἀκρίδες καὶ ἄγριο μέλι. Καὶ στὸ κήρυγμά του ἔλεγε: Μετὰ ἀπὸ ἐμένα, ἔρχεται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ ἐμένα, τοῦ ὁποῖου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ σκύψω γιὰ νὰ λύσω τὸ λουρί τῶν ὑποδημάτων του. Ἐγὼ μὲν σὰς βάπτισα μὲ νερό, αὐτός ὅμως θά σὰς βαπτίσει μὲ τὸ ἅγιο Πνεῦμα.

*(Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση
τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

στὸν Μυστικὸ Δεῖπνο, καὶ νίπτει τὰ πόδια μας, μᾶς καθαρίζει, μᾶς διακονεῖ, μᾶς δίνει τὸ ὑπόδειγμα γιὰ νὰ συμπεριφερόμεθα ὅπως Ἐκεῖνος πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας (Ἰωάν. 13,4-17). Τοιουτρόπως, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ συνδέεται μὲ τὴν ταπείνωσή Του. Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ταπεινός, γιατί ἀγαπᾷ ἀληθινά. Καὶ ἀγαπᾷ ἀληθινά γιατί θυσιάζεται, προσφέρει τὸν ἑαυτό Του «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας» (Θεῖα Λειτουργία Μ. Βασιλείου).

Ταπείνωση καὶ διακονία

Ἐάν ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος δὲν εἶχε ἐνστερνισθεῖ τὴν ἄβυσσο τῆς ταπεινώσεως τοῦ Χριστοῦ, δὲν θά μπορούσε νὰ διακονήσει μὲ πιστότητα τὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Κατὰ παρόμοιο τρόπο κάθε διάκονος τῆς Ἐκκλησίας, κάθε πιστός, ἐάν θέλει νὰ γίνεται πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, νὰ προετοιμάζει δηλαδὴ τὴν ἔλευση τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ του καὶ τὴν ζωὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὀφείλει νὰ ζεῖ μέσα στὸ πνεῦμα τῆς εὐαγγελικῆς ταπεινοφροσύνης, ἡ ὁποία, βεβαίως, δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ αἰσθήματα κατωτερότητας, μειονεκτικότητας κ.λπ. Ἡ χριστιανικὴ ταπεινοφροσύνη εἶναι δεῖγμα ψυχικῆς ὑγείας καὶ ἰσορροπίας, ἀφοῦ γεμίζει τὸν ἄνθρωπο μὲ πνεῦμα Θεοῦ, εἰρήνη, ἀγάπη, διάκριση, ὑπομονή, ἀνδρεία, σοφία.

4 Ἰανουαρίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ
Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου, Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ († 1964)
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστ.: Β΄ Τιμ. δ΄ 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. α΄ 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Ἰανουαρίου, μετὰ τὰ Φῶτα.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ΄ 12-17.

Εἶθε ὁ «τῶν προφητῶν σεβασμιώτερος», Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, νά μᾶς ἐμπνέει στὸν ἀγῶνα μας νά ζοῦμε τὴν ἐν Χριστῷ ταπεινοφροσύνη ὡς διακονία τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν συνανθρώπων μας· ὡς μετριοφροσύνη καὶ σύνεση κατὰ τὸ ἀποστολικό: «Μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν» (Ρωμ. 12,3).

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ (Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 104)

Ἡ *Πολιτεία τῆς Ἐρήμου* εἶναι μιὰ πνευματικότητα θεοκεντρική, μεταλογική, ὄντολογική καὶ ἐσχατολογική μέ ἄπειρες σωτηριολογικές, ἐκκλησιολογικές, ἀνθρωπολογικές καὶ κοσμολογικές συνέπειες. Εἶναι μιὰ πράξις μέ τὴν ὁποία χαρίζεται ἡ ζωὴ, τὸ πλήρωμα τῆς ἀλήθειας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης καὶ ὁ ἄνθρωπος νικά καὶ μεταμορφώνει τὴ μοναξιά, τὴν ἀλλοτρίωση, τὴν ἀπόγνωση, τὴν ἀπελπισία καὶ τὸν θάνατο. Εἶναι μιὰ βιωμένη πνευματικότητα, πού τὴ χριστιανική της, ὄντολογική πληρότητα καὶ τελείωση ἐργάζεται καὶ κατευθύνει τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, μέ τὴν ἐλεύθερη κατάφαση καὶ ἀπόφαση τοῦ ἀνθρώπου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
